

Hoe ruimtelijke ordening ons meer doet fietsen

Mobiliteitskwesaties aanpakken in ons typisch verkavelde Vlaamse landschap: een uitdaging. Een doordachte visie op ruimtelijke ordening is daarom essentieel. Hoe gaan we in de toekomst om met het beetje open ruimte dat ons nog rest? De Vlaamse overheid herbekijkt het momenteel grondig en de Fietsersbond zit mee aan tafel. Een stand van zaken.

TEKST: MIKAËL VAN EECKHOUDT –
ALGEMEEN DIRECTEUR FIETSERBOND

© Infopunt Publieke Ruimte

Wie met het vliegtuig 's avonds de luchthaven van Zaventem nadert, ziet hoe wij aanzienlijke delen van het Vlaamse land hebben volgebouwd. Het ene dorp rijkt het andere aan. Huisjes, lichtjes en wegen overal. Alles moest en zal met de auto bereikbaar zijn. Net dat werkte auto-immobiliteit in de hand. Steeds meer stemmen gaan dan ook op om de ruimtelijke ordening aan te passen. De fiets heeft hier een mooie rol te spelen.

DE KORTSTE WEG: NIET VOOR IEDEREEN WEG-GELEGD

Om van A naar B te gaan, willen we – meestal – de kortste weg nemen. Een logica die na de Tweede Wereldoorlog het pad effende voor het autoverkeer: veel wegen die ons snel van het ene punt naar het andere brengen. Op zich niks mis mee, ware het niet dat die punten in onze Vlaamse lintbebouwing ver van elkaar verspreid liggen. Huisje, tuintje en auto voor de deur. Tussen 1948 en 1975 zette de zogenaamde De Taeye-premie, een gunstige fiscale maatregel, er ons zelfs toe aan. Alles raakte versnipperd, het wegennet meer en meer verdicht. En zo gaat het steeds verder. De beschikbare vierkante meters zijn schaars. Zo schaars dat de fietser hier – letterlijk en figuurlijk – amper zijn plaats vindt.

MEER EN ANDERE OPEN(BARE) RUIMTE

Laat die vierkante meters nu net cruciaal zijn voor fietsinfrastructuur. Een leefomgeving met veel meer plaats voor de fietser. Dat hebben wij voor ogen. Dat vereist dat je andere functies toekent aan

bepaalde delen van de openbare ruimte. Een parkeerstrook voor enkele auto's kan snel een fietspad voor honderden fietsers worden. De Denen passen het met succes toe. Een fietsvriendelijke omgeving is niet alleen goed voor wie vandaag al fietst, maar zal ook meer mensen op de fiets krijgen. Daar zijn wij ook van overtuigd.

LICHT AAN HET EINDE VAN DE (FIETS)TUNNEL

De openbare ruimte herdenken, is gelukkig ook bij ons geen verre toekomstmuziek meer. Een nieuwe wind waait door Vlaanderen. De overheid krijgt met het 'Beleidsplan Ruimte Vlaanderen' oog voor de herbestemming van de publieke ruimte. Een uitgelezen kans voor ons om de Fietsersbond-visie op mobiliteit, ook op ruimtelijke ordening te drukken. Iets als 'fietsbereikbaarheid' vinden we nu al meermaals terug in de voorbereidingen. Dat geeft ons hoop. Een leefomgeving die rekening houdt met de snelheid en kleinschaligheid van de fietsers: daar moeten we naar toe. Nieuwe plannen bekijken vanuit een fietsbril, zodat van punt A naar B gaan voor iedereen aangenaam en vlot is. Ook voor fietsers.

> Denen geven het goede voorbeeld